

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

2/2016

Opakování je matka moudrosti a proto ještě jednou upozorňujeme, že došlo ke změně e-mailové i korespondenční adresy Zpravodaje. Svoje příspěvky posílejte na e-mail: zpravodajscvp@seznam.cz. Korespondenční adresu nalezete v tiráži. Těšíme se na vaše příspěvky.

Připomínáme, že je povinností každého člena zaplatit ve svém regionu členský příspěvek do konce března. Je na tom závislé zaslání Zpravodaje.

Děkuji Marie Nečasová

Ze současného života SČVP

Z dění ve sdružení

Ve spolupráci s Masarykovou univerzitou a prof. J. Vaculíkem vyšla v prosinci minulého roku publikace, ve které se nachází příspěvky z konference Podíl volyňských Čechů na vzniku a obnově Československa (listopad 2014, Senát PČR). Referáty tvoří asi polovinu časopisu a tematicky se věnují období příchodu Čechů na Volyň (Ing. M. Cingroš), zapojení Čechů v Rusku do prvního odboje v období první světové války (Mgr. D. Martinková), Svazu Čechů z Ruska (prof. J. Vaculík), účasti žen v 1. čs. armádním sboru (R. Štér), fondu Čechů z Volyně v Národním archivu (PhDr. L. Kločková, R. Štér), perzekuci Čechů na Ukrajině (prof. M. Borák).

Dne 21. ledna 2016 jsem se účastnila velmi pěkné vernisáže naší putovní výstavy Návraty volyňských Čechů, která v současné době na tři měsíce zakotvila v muzeu města Ústí nad Labem. Díky

spolupráci s Národním muzeem a magistrem Štamberou, který má na starosti naši sbírku, byla výstava opět doplněna i trojrozměrnými předměty. Vernisáž navštívila i místní regionální televize a tisk, které nejvíce zajímalo, jaký má výstava cíl, co plánujeme do budoucna, a zda jsme v kontaktu s nově přichozími potomky „volyňských Čechů“ (ne vždy jde o potomky vol. Čechů, ale spíše o potomky ruských Čechů obecně). Vernisáže se účastnilo asi pět desítek návštěvníků, z nichž byl nemalý počet volyňských Čechů. Z reakcí účastníků bylo možné usoudit, že výstava je zaujala a vyvolala další debatu nad osudy našich předků, což plní cíl, který výstava má. Letos výstava navštíví ještě Jičín a Chomutov.

Poslední lednovou sobotu se uskutečnilo zasedání Historicko-dokumentační komise, které se těšilo hojně a zajímavé účasti. Mezi hosty byl Mgr. Sergej Kovalenko z Národní knihovny v Kyjevě na Ukrajině, dále Mgr. František Štambera z Národního muzea, PaDr. Jaroslav Moravec,

manželé Muratovi – autoři mnoha článků a publikace o Česích v Rusku, pocházejících zejména z Kyjeva a další. Novým členem komise se stal Vladimír Turek. Celkem se nás sešlo jedenáct. Celé zasedání se neslo v přednáškovém duchu, poněvíc zněla tematika volyňských Čechů a vůbec Čechů v Rusku v době první světové války. Účastníci si vzájemně vyměňovali zkušenosti v bádání, informace, odkazy či dokumenty k dějinám volyňských Čechů. Jako úkol na tento rok se komise rozhodla doplnit výstavu o další panely a sestavit doprovodnou brožurku k výstavě.

Zde bych také chtěla poděkovat za výborné zázemí hotelu Ostaš a manželům Průšovým, kteří nám poskytli azyl pro zasedání, neboť v hotelu Legie se zasedací místnost v době konání opravovala.

Dagmar Martinková
předsdkyně Sdružení

Region Teplice: Na výroční členské schůzi v listopadu 2015 byl novým předsedou regionu Teplice zvolen Lubomír Sazeček.

Za výbor regionu Vlasta Holmanová

Vzpomínky na Volyň

Kanafas

Venku je velké teplo, jsem schovaná doma a napadlo mě, abych sepsala co je v mé paměti o kanafasu. Slyšela jsem, že v muzeu vol. Čechů jsou schované kousky kanafasu. Kanafas byl před 130 lety jistě hodně vzácný.

Moji předci rodu Kubelků z Lán u Heřmanova městce se vystěhovali na Volyň v roce 1870. Toto datum si pamatují přesně, protože mé babičce Kateřině Tomiškové bylo 6 let a je narozena 13. září 1864 v Rozhovicích. Rod Kubelků v Lánech byl bohatý, patřil mezi sedláky, ale rodinná událost je připravila o majetek. Vypravo-

vala mi to moje maminka, která to zase slyšela vypravovat od své maminky. Kubelkovi měli několik dcer, snad 6. Jedna z dcer, Anna, se provdala do Kutné Hory, kde prý krupařili tj. měli obchod s látkami. Tam se jí prý narodily dvě dcery. Celá rodina žila na vysoké noze a svůj majetek si neuhlídali, přišli na buben. Styděli se za takové ponížení a chtěli odjet do Ameriky. Dojeli si do Lán, aby jim půjčili peníze na 4 šíf karty. Moje prababička prý zrovna dojíla krávy, a když to slyšela, omdlela a spadla do hnoje. Aby mohli rodině Anny půjčit požadované peníze, na čtyři šíf karty, museli prodat kus svého statku. Teď už nebyli sedláckama, ale patřili do menší kasty – stali se chalupníky. Styděli se za to a odjeli na Volyň, usadili se v Plosce u Dubna.

Některá už vdaná děvčata zůstala v Čechách. Jedna dívka z rodu Kubelků se vy-

pravila na cestu za příbuznými na Volyň. Chtěla jim dovést pěkný dárek, zvolila kanafas. Prý si z kanafasu ušila širokou sukni a i spodničku si ušila z kanafasu. Celníci se divili, jak je nápaditá, že má oblečení ušité z kanafasu. Zřejmě se asi nesměl vozit do ciziny.

Asi před deseti lety jsem jela se svým synovcem do míst, co se narodila moje babička Kateřina Tomišková do Rozhovic, a měli jsme s sebou opis jejího křestního listu vydaného v roce 1934, kde jsou napsaná popisná čísla místa narození a pobytu babičky rodičů a prarodičů. Navštívili jsme i Lány a byli tam i potomci příbuzných, při pohovoru vzpomínali na tuto událost, jak se rozpadl statek Kubelků, a že si Pepík půjčil velké peníze a odjel do Ameriky a víc se neozval.

Ukazovali, co všechno dříve patřilo Kubelkům (pokračování na další straně)

(pokračování z předchozí strany)

belkům. Byla jsem v těchto místech dvakrát, podruhé mě tam odvezla moje dcera Šárka a velmi hezky jsme si popovídaly s ženou, která patřila do našeho rodu. Vypravovala nám, jak sama našla podle proutků vodu. Já jsem ji doplnila, že moje babička i moje maminka léčily lidi, říkalo se tomu smývání obyčejů. Daly si do talíře 3 lžice vody a lidem omývaly spánky, předloktí a pod kolenem, bralo se to křížem. Říkaly si při tom nějakou říkanku. Po ukončení této procedury házely vodu

do kamen do ohně, já si pamatuji 8 lžic a mnohem starší sestřenice o 6 let Helenka, mě opravila, že prý i 12 lžic. Hodně lidí k nám docházelo na toto léčení, dělo se to 3x denně. Léčení se ukončilo, až zbyly v talíři jen 2 lžice vody.

Další moje setkání – začala jsem chodit v Č. Kamenici do prvního ročníku měšťanské školy. Skamarádila jsem se s jednou dívkou Růženkou Tomiškovou, byla premiantkou třídy. Hodně se mi věnovala, když jsem byla nemocná, nosila mi domů úkoly a to musela ujít k nám

ze školy 3 km a potom domů další 4 km. Po ukončení školní docházky jsme pořád byly v kontaktu i s manželem k nám zajeli, když přijeli z Litoměřic do Kamenice k bratrovi. Asi před 10 lety se při řeči zmínila, že byli u tety v Rozhovicích a tím pádem jsme se domluvily, že jsme příbuzné, vždyť moje babička se narodila v Rozhovicích a byla Tomišková – svět je malý.

Soňa Nováková, rozená Šircová
z Moštěnice, okr. Ostroh
V České Kamenici, 15. 08. 2015

Od našich čtenářů

Reakce na článek

Velmi dlouho jsem se rozmýšlela, zda mám napsat tento dopis. Vzhledem k českým občanům, kteří přispěli na dary pro volyňské děti v Dubně v české škole Stromovka, jsem nucena uvést na správnou míru článek Dubenská Stromovka I. Malínské od paní Eleny Podhaiské, který vyšel ve Zpravodaji č. 7/2015.

Jak může někdo, koho ani neznám a ani se mi nepředstavil, kdo to je, se vetřít do dovezení daru dětem ve Stromovce. Jestli tam byla nějaká delegace, tak já o ní nevím. Paní Podhaiská, proč jste se ke mně nepřihlásila a neudělala se mnou rozhovor? Řekla bych Vám, že jsem celou akci organizovala. Za přispění lidí ze Slavičína,

z Prahy, Zlína, Amati Krajková.

Udělala jsem k tomu výstavu svých obrazů a prodej svých knih. Jezdila jsem po městech autobusem a přesvědčovala lidi o darování hudebních nástrojů. Po nocích jsem šila kroje a nakupovala za svoje látku a doplňky. Založila jsem českou společnost Dejte hudbu dětem a ze svých finančních prostředků jsem do této akce darovala kolem padesáti tisíc. Stálo mě to osm měsíců času. Dokázala jsem to s pomocí lidí kolem mě. Vezla jsem osm zavazadel do Dubna, řidiči mi pomohli vše naložit, jinak se o to nikdo nezajímal. V autobuse se o to zajímala jen paní Dáša Martinková, která se jediná zúčastnila předávání ve škole. Také mi udělala fotky, ale ty dodnes nemám. V Dubně mi paní Pomorenková řekla, že se mnou půjde do školy. Čekala jsem na ni téměř hodinu, ale nepřišla. Moji příbuzní mi pomohli odvézt těch osm ba-

líků do školy a předat dary. Nikdo se mnou z té delegace nebyl a nic nepředával, ani se ke mně nehlásil. Píšu to z důvodu ne mého upřednostnění, ale jako poděkování lidem, co se k této akci připojili. Naše společnost připravuje odvézt do Dubna šicí stroje a věci k ručním pracím. Tentokrát to předáme v Českém Straklově do knihovny pro děti. V té knihovně jsem prožila svá těžká léta, tři roky hladu a utrpení po válce. Vypráví o tom kniha Pro moje děti, kterou jsem vydala v New Yorku. Z této budovy jsme v roce 1947 odjízďeli do České vlasti. Moji knihu čtou lidé z celé Evropy. Sepsala jsem také svůj příběh, jak jsem se provdala za hraběte Kinského. Kniha je již v tisku. To je vše co jsem chtěla napsat a přeji nové redakční radě, aby jí práce těšila a psala jen dobré zprávy.

Naděžda Sofie Kinská

Významný den pro osudy krajanů z oblasti Černobylu

Dne 27. února 1990 se na Velvyslanectví ČSSR v Moskvě uskutečnilo setkání, které zásadně změnilo život velké skupiny etnických Čechů z oblasti postižené následky havárie na Černobylské atomové elektrárně. Ale nejdřív o tom, co zmíněnému setkání předcházelo.

Rok 1986 poznamenal české vesnice Mala Zubovščina a Malinovka v Žitomířské oblasti Ukrajiny černobylskou tragédií. Sovětské vedení se snažilo utajit rozsáhlé škodlivé následky černobylské havárie. Mezinárodní tlak na bývalý SSSR už neumožňoval utajovat skutečný rozsah radioaktivního zamoření. Obyvatelé Malé Zubovščiny a Malinovky, stejně jako obyvatelé z jiných postižených regionů, obdrželi dotace na „čisté“ potraviny, tyto dotace byly nazvané „pohřebním“. Mnohé rodiny se snažily stěhovat do tzv. čistých zón. A znamenalo to konec české

kultury, českého jazyka udržovaného tak pečlivě vesnickými rodinami. A hlavně to byla hrozba nejenom pro dnešní, ale i pro budoucí generaci krajanů.

V prosinci roku 1989 vznikla iniciativní skupina pro obrození Společnost J. A. Komenského na Ukrajině ve složení: Mgr. Marie Iljuková (Černá) CSc., Mgr. Jaroslav Černý, doc. Stanislav Černý, CS., student Stanislav Gabriel a autor těchto řádků. Skupina připravila výzvu k prezidentovi (v tu dobu nebyl ještě zvolen) a předsedovi vlády ČSSR, později obdržela název „Manifest 18“. Výzvu podepsalo 18 rodin hlavně z Malé Zubovščiny a Kyjeva. Výzva se týkala řady problémů, které bylo nutno řešit pro rozvoj kultury a jazyka etnických Čechů a Slováků, ale hlavním bodem výzvy byla prosba projednat otázku návratu na území historické vlasti krajanů, kteří o to budou mít zájem, a jejich zapojení do nových změn uskutečňujících se v ČSSR.

O vánočních svátcích, dne 26. prosince 1989, byla tato výzva doručena na generální konzulát ČSSR v Kyjevě. Brzy přišla

odpověď od Československého ústavu zahraničního, kam Ministerstvo zahraničních věcí ČSSR směřovalo naši výzvu. Náš záměr byl podpořen a česká strana čekala na vznik veřejné krajaňské instituce, se kterou by mohla spolupracovat.

V únoru 1990 sdělovací prostředky ohlásily návštěvu Moskvy čerstvě zvoleného prezidenta ČSSR Václava Havla. Jménem iniciativní skupiny jsem se obrátil na Generální konzulát ČSSR v Kyjevě s prosbou, aby podpořil naši snahu setkat se s panem prezidentem. Na konzulátu téměř nevěřili, že se věc podaří, poněvadž program návštěvy pana prezidenta v Moskvě měl být sice velice krátký, ale dost obsáhlý. Naši prosbě informovat československou stranu o možnosti setkání s panem prezidentem konzulát vyhověl. Asi sedm dní před přiletem Václava Havla do Moskvy jsem znovu navštívil konzulát, abych se dozvěděl, jak zareagovala na naši prosbu Praha. „Dosud nemáme žádnou odpověď“ informoval mě konzul

(pokračování na další straně)

(pokračování z předchozí strany)
Zdeněk Huml. V tuto chvíli se stalo to, co je možné jenom v pohádkách – zazvonil telefon. Pan Huml bere sluchátko a... je překvapen. Velvyslanectví ČSSR v Moskvě sděluje, že na setkání s panem prezidentem jsou zváni dva představitelé iniciativní skupiny. Rozhodnutí je na nás. Kdo pojedí na moskevské setkání? Velvyslanectví hned vyžaduje přijetí účastníků. Konzul navrhuje poslat do Moskvy jednu rodinu: Marii Iljukovou a mě – jako vedoucího iniciativní skupiny. Mám jiný návrh. Setkání by se měl účastnit předseda Korostenského oddělení stávající Společnosti J. A. Komenského na Ukrajině Viktor Javůrek.

Raním vlakem dne 27. února 1990 s Viktorem přijíždíme do Moskvy. Setkání je plánováno na 13. hodinu. Máme vyzvednout pozvánky na naše jména. Pracovnice velvyslanectví nám dává dvě obálky se státním znakem ČSSR. V nich nacházíme dvě pozvánky psané v ruštině.

Kolem půl jedné jsme u brány do vnitřního dvora velvyslanectví. Sešly se tam asi dvě stovky československých občanů, kteří studují a pracují v Moskvě. Ukazujeme pozvánky. Strážník nám dovoluje projít dovnitř do dvora, kde se nachází budova pro slavnostní akce. Tam je skupinka lidí, která má stejné pozvánky jako my. Čekáme, je už 13 hodin, pan prezident se ještě neobjevil – harmonogram měl asi hodinový skluz. U brány vznik-

lo radostné oživení. Za chvíli se objevil, z televizních obrazovek nám známý, ministr zahraničí Jiří Dienstbier. Asi za čtvrt hodiny vjíždí do dvora eskorta vládních vozů. Z prvního auta vystupuje Václav Havel a vítá přítomné. Po 10-15 minutách jsou dovnitř budovy zváni hosté. S Viktorem se dovidíme, že beseda pana prezidenta s námi je zařazena do protokolu jako první.

Najednou z přilehlé haly vychází Václav Havel a jde přímo k nám, jakoby přesně věděl, kdo jsme. Zdravíme pana prezidenta. Náš neklid mizí se zahájením besedy. Opravdu nemáme pocit, že jednáme s hlavou státu. Vidíme jej jako zajímavého člověka, jehož zvláštní charisma vyvolává důvěru a ruší komunikační bariéry. Vypadá to tak, že Václav Havel je dost informovaný o černobylské situaci. Zazní jeho první dotaz: kolik Čechů a Slováků žije na Ukrajině? Uvádím statistické demografické údaje: 9 000 Čechů a 8 000 Slováků a sděluji, že největší počet rodin českého původu kompaktně bydlí v zóně postižené černobylskou havárií. Viktor Javůrek informuje o situaci s dětmi v Malé Zubovščině, Malinovce a Korosteni a předává panu prezidentovi výzvu Korostenského oddělení Československé kulturně osvětové společnosti J. A. Komenského s žádostí o pomoc krajanům v nouzi a možnosti návratu do staré vlasti.

Reakce pana prezidenta byla okamžik-

tá – představuje nám nového velvyslance ČSSR v SSSR Rudolfa Slánského a žádá ho, aby se touto otázkou zabýval a předložil ji při jednání se sovětskými úřady.

Informace o setkání s panem prezidentem Václavem Havlem se objevila v ukrajinských a československých sdělovacích prostředcích. Dnes, v roce 25. výročí návratu černobylských krajanů do staronové vlasti, mohou bez jakékoliv pochybnosti potvrdit, že setkání s panem prezidentem Václavem Havlem v Moskvě 27. února 1990 změnilo život téměř dvěma tisícům krajanů žijících v oblasti postižené Černobyli. Usnesením vlády ČFSR ze dne 20. prosince 1990 byl vyjádřen souhlas k návratu osob českého a slovenského původu na území historické vlasti. V roce 1991-1993 celkem 1 906 osob ze Žitomírské a Kyjevské oblasti Ukrajiny a Mozyrské oblasti Běloruska reemigrovalo do ČR a usídlilo se v 56 lokalitách 27 okresů. Zmíněné setkání a následující legislativní a praktické kroky vlády ČR byly důležitým motivačním faktorem formování zásad nové politiky ve vztahu ke krajanům, umožnily i návrat rodin českého původu z Kazachstánu a dnes i novodobou reemigraci krajanů ze zóny vojenských konfliktů na Ukrajině.

*Doc. Boris ILJUK, CSc., expředseda
Československé kulturně osvětové společnosti J. A. Komenského na Ukrajině,
čestný člen SČVP*

Společenská rubrika

Blahopřání

Region Brno: V únoru oslaví 95 let paní **Emilie Urbanová** z Novostavců, nyní Svitavy, 86 let Mgr. **Stanislava Kounková** z Budky Hlubinské, nyní Pohořelice, 84 let Ing. **Němec Miroslav** z Lublinu, nyní Brno, 70 let pan **Eduard Valeš** z Černého Lesa nyní Brno.

*Jubilantům přejeme pevně
zdraví a životní pohodu do dalších let,
za region Jan Pavlica*

Region Cheb: V únoru oslaví životní výročí tito členové 81 let pan **Josef Janatka** z Novosilek, nyní v Chebu, 91 let paní **Ludmila Máčová** ze Sofievky, naše dlouholetá vedoucí regionu, nyní v Chebu, 80 let paní **Emilie Šedivcová** ze Sofievky, nyní v Aši.

*Pevně zdraví a životní pohodu jménem
chebských krajanů přeje Libuše Pancířová.*

Region Mariánské lázně: V únoru oslaví

82 let paní **Žofie Šimová** z Milhostova, Mariánské lázně.

*Vše nejlepší přeje za region předseda
Jaroslav Juha*

Region Moravskoslezský: V únoru oslaví 55 let paní **Milena Bullová** nar. Vítkov, bytem Dolní Lutyně, 85 let pan **Blažej Bolf** ze Starojické Lhoty, bytem Hukovice, 86 let pan **Antonín Kunášek** z Ozeran, bytem Zátor, 87 let paní **Ludmila Vacková** z Ulbárova, bytem Fulnek, 90 let paní **Helena Esterkesová** z Ledochovky, bytem Nový Jičín, 93 let paní **Slávka Gajdošíková** ze Slavuty, bytem Kokory. Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu.

Za Moravskoslezský region Zdenka Novotná, předseda a Marie Seitlová, tajemnice

Region Litoměřice: V únoru oslaví 60 let pan **Miroslav Kučera**, náš předseda regionu Litoměřice, 70 let PaedDr. **Jaroslav**

Moravec z Třebenic, náš čestný člen, 87 let paní **Pavla Melničáková** z Volkovyjí, bytem Dobkovice, 88 let paní **Helena Šimová** z Hušče, bytem Trnovany, 93 let paní **Věra Suchopárová** ze Straklova, bytem Roudnice n.L. naše čestná členka regionu.

*Všem jubilantům srdečně přeje pevně
zdraví a spokojenosti
Daniela Zelenková, jednatelka*

Region Tachov: V prvním čtvrtletí roku 2016 oslaví své životní jubileum tito naši členové: 82 let pan **Jiří Hudousek** z Holovně, bytem Tachov, 81 let paní **Libuše Jarešová** z Olšanky, bytem Olbramov, 80 let paní **Anna Rajmová** z Olšanky, bytem Tachov, 85 let paní **Libuše Richterová** z Olšanky, bytem Tachov.

*Všem mnoho zdraví, štěstí a lásky svých
bližních přeje za region Tachov Alžběta
Michlová*

Region Teplice: V lednu 2016 oslavili své narozeniny tito členové: 87 let pan **Vla-**

Ďislav Dedera ze Zdobunova, nyní Petřovice, 73 let paní **Zdena Bachmaierová** roz. Kubínová z Ledochovky, nyní Teplice-Hudcov, 60 let pan **Miloš Skála** z Teplíc a 66 let pan **Lubomír Sazeček** z Teplíc.

V únoru 2016 oslaví: 77 let paní **Marie Grossová** roz. Hnízdilová z Knerut, nyní Teplice, 68 let paní **Zdeňka Mrázková** roz. Kubínová z Teplíc, 77 let pan **Vladimír Valčuk** z Volkova, nyní Unčín a 69 let pan **Jaroslav Efler** z Ledochovky, nyní Chabarovice.

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a štěstí v osobním životě. Za region L. Sazeček

Region Karlovy Vary: V únoru se dožívá 84 let paní **Tamara Ederová** ze Šepetovky, bytem K. Vary.

Vše nejlepší, hlavně zdraví a dobrou pohodu do dalších let přeje za karlovarský region Helena Horáková.

Pozvánky

Pozvánka pro region Brno

Výbor regionu Brno srdečně zve všechny své členy a jejich přátele na setkání, které se uskuteční 18. března 2016 od 13.00 hodin v salonku restaurace Rubín.

Doprava na místo setkání restaurace Rubín, Makovského nám.1:

Hlavní nádraží – Česká: tramvají č.12 (interval 5 min) – 3. zastávka Česká vystoupit a přejít na konečnou stanici trolejbusů na Žerotínově nám. (cca 15 m), trolejbus č. 34 směr Východilova a č. 36 směr Komín, 7. zastávka vystoupit na Makovského nám. Za zastávkou je výtah

Příspěvky na tisk

region Chomutov: Vlasta Zapalačová, Jirkov, 200,-; Václav Menšík, Most, 200,-

region Žatec: Mgr. David Herblich, Most, 300,-; Anna Šulitková, Velichov, 300,-; Vlasta Mašková, Žiželice, 300,-; Alžběta Hasilová, Radičevy, 200,-; Emilie Hasilová, Žatec, 100,-; Eliška Růžičková, Žatec, 100,-; Jitka Chundelová, Žatec, 100,-; Miroslava Šimsová, Chrástany, 500,-; Alena Kimlová, Chrástany, 200,-; Marie Štychová, Dobřany, 200,-

region Šumperk: Ing. Pavel Holec, Petrov n/Desnou, 250,-

region Cheb: Emilie Zajacová, Dolní Žandov,

Region Žatec: V únoru oslaví 92 let pan **Miroslav Bernart** z Teremna, nyní Volčevce, 87 let paní **Irena Hanušová** z Omelanštiny, nyní Žatec, 82 let pan **Josef Lešák** z Novin Českých, nyní Louny, 85 let paní **Jiřina Lukešová** z Volkova, nyní Strkovice, 55 let paní **Blanka Mazzaová** z Domažlic, nyní Meclov, 82 let paní **Jiřina Pešková** z Hrušvice, nyní Žatec, 75 let paní **Jiřina Průšová** z Alexandrovky, nyní Bitozeves, 87 let paní **Marie Ryšavá** z Kupičova, nyní Žatec, 80 let paní **Jiřina Sekretová** z Novokrajeva, nyní Žatec, 81 let paní **Jiřina Bránišová** z Vrby, nyní Očihov, 91 let paní **Olga Černoorská** z Podcurkova, nyní Jablonec nad Nisou, 75 let paní **Jiřina Hevierová** z Ludhardovky, nyní Podbořany, 75 let pan **Jiří Kopp** z Jezírka, nyní Kryry, 81 let paní **Miroslava Sybková** ze Sofievy, nyní Kryry.

se skleněnými stěnami, vyjet do 1. podlaží a od výtahu přímo do restaurace Rubín. Cesta od nádraží trvá cca 20 min.

Za region Jan Pavlica

Setkání regionu Praha

Dne 24.2. 2016 se v hotelu Legie na Sokolské ulici 33 v Praze uskuteční setkání regionu Praha.

Za region Praha Ludvík Engel

Plán schůzí a akcí regionu

Litoměřice v roce 2016

- 11. ledna - výborová schůze
- 6. února - 3. REPREZENTAČNÍ PLES
- 8. února - výborová schůze
- 14. března - výborová schůze
- 26. března - výroční členská schůze
- 11. dubna - výborová schůze

200,-; Emilie Temglerová, Těšov, 100,-

region Praha: Rostislav Kaufman, Náchod, 200,-; Jan Toušek, Uhlířské Janovice, 300,-; Vladimír Jeníček, Žinkovy, 150,-; Darie Saveřáková, Krupka, 100,-

region Litoměřice: Jindřich Hořenín, Roudnice n/Labem, 100,-

region Brno: Viktor Haken, Moravský Krumlov, 500,-; Vladimír Kačírek, Olbramovice, 100,-

region Moravskoslezský: Emil Malý, Studénka, 200,-

region Šumperk: Jiřina Žáková, Velké Losiny, 200,-; Václav Míchálek, Velké Losiny, 200,-

region Uničov: Alena Obrtelová, Mladějovi-

Všem členům, kteří v tomto měsíci oslaví narozeniny, přejeme hodně zdraví a štěstí.

Za region Slávka Černá.

Region Praha: V únoru oslaví 86 let paní **Pavčina Medunová** z Hulče, nyní Kladno, 80 let paní **Antonie Kadřabová** z Verby, nyní Praha 4, 74 let pan **Jan Toušek** z Hulče České, nyní Uhlířské Janovice, 72 let pan **Antonín Kolář** z Kvasilova, nyní Praha 6.

Hodně zdraví a pohody do dalších let přeje Ing. Ludvík Engel, předseda

Region zahraničí: V březnu oslaví 80 let paní **Jarmila Šťastná** rozená Jandurová z Českého Kvasilova, nyní Berlín Německo.

Pevně zdraví a životní pohodu do dalších let za Sdružení přeje Nečasová

8. května – kladení věnců

9. května - výborová schůze

21. května - Tereziánská tryzna

13. června - výborová schůze

V červenci se uskuteční pietní akt v Žatci u památníku obětí v Českém Malíně a u Památníku Libuše Mrázkové

červenec–srpen se výborové schůze

nekonají

12. září - výborová schůze

24. září - Posvícenské setkání

10. října - výborová schůze

14. listopadu - výborová schůze

4. prosince - Mikulášská nadílka

12. prosince - poslední výborová schůze

v roce 2016

Daniela Zelenková, jednatelka

ce, 200,-

region Olomouc: Marie Nováková, Olomouc-

-Nedvězí, 400,-

region Frýdlant: Alžběta Nová, Liberec, 500,-

region zahraničí: na úhradu členského a pří-

spěvek na tisk zaslala Jarmila Šťastná, Berlín,

2 000,-

upřesnění příspěvků z prosince 2015

region Žatec: Marie Horáčková, Žatec, 200,-;

Marie Hofmanová, Postoloprty, 300,-;

region Karlovy Vary: Ota Janča, Ostrov n/

Ohří, 200,-; Regína Rambousková, Ostrov n/

Ohří, 200,-

Všem dárcům srdečně děkujeme

Marie Nečasová

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodárky. Děkujeme. Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktorka: Tereza Bártková. Sazba: Tomáš Bártek. Jazyková korektura: Lenka Bílková. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Tereza Bártková, Dolnopolní 97, Brno 614 00. Termín pro zaslání příspěvků do č.2/16 je 28.2. 2016. Stránky SČVP www.scvp.eu.